

✎ Ursula Natula

📧 Catherine Groenewald

📖 Marzieh Mohammadian Haghighi

💬 persisk / bokmål

📖 nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebokker.no

موزی مایزیری / Bestemors bananer

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa),
Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

باغ مادربزرگ خیلی زیبا بود پر از خوشه های ذرت، ارزن و سیب زمینی شیرین ولی بهتراز همه موزها بودند. اگرچه مادربزرگ نوه های زیادی داشت من مخفیانه متوجه شدم که من نوه ی مورد علاقه ی مادربزرگ هستم. او اغلب مرا به خانه اش دعوت می کرد. او همچنین رازهای مختصری برای من می گفت. ولی یک رازی بود که مادربزرگ آن را با من در میان نگذاشته بود: اینکه او موزهای رسیده را کجا می گذاشت؟

...

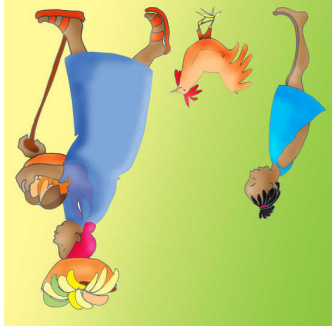
Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

بعد از ظهر همان روز مادر و پدر و مادربزرگ مرا صدا زدند. من دلپش را می دانستم. آن شب وقتی که دراز کشیده بودم که بخوابم، من می دانستم که دیگر نمی توانم هیچوقت دوباره، نه از مادربزرگ، نه از پدر و مادرم و نه از هیچکس دیگر دزدی کنم.

...

Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

روز بعد روز بازار بود. مادر بزرگ صبح زود بیدار شد. او همیشه مزه‌های رستیده و سبب زمینی‌های شش‌ریز را برای فروش به بازار می‌برد. می‌آیند روز برای کهنه‌ها و پشم‌ها را از او بخرند. اما بی‌تابانه برای مدتی طولانی جودم را از او بخرند. او و عجله بگردم. اما بی‌تابانه برای مدتی طولانی جودم را از او بخرند.

...

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig. Hun tok alltid med modne bananer og manioke for å selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke for å besøke henne den dagen. Men jeg kunne ikke unnvike henne veldig lenge.

کلی روز یک‌ساعتی در کنار مادر بزرگ بودم. او همیشه مزه‌های رستیده و سبب زمینی‌های شش‌ریز را برای فروش به بازار می‌برد. می‌آیند روز برای کهنه‌ها و پشم‌ها را از او بخرند. اما بی‌تابانه برای مدتی طولانی جودم را از او بخرند. او و عجله بگردم. اما بی‌تابانه برای مدتی طولانی جودم را از او بخرند.

...

En dag så jeg en stor stråkurv som stod plassert utenfor huset til bestemor. Da jeg spurte hva den var ment for, fikk jeg svaret: "Det er den magiske kurven min." Ved siden av kurven var det flere bananblader som bestemor snudde fra tid til annen. Jeg var nysgjerrig: "Hva bruker du bladene til, bestemor?" spurte jeg. Det eneste svaret jeg fikk, var: "De er de magiske bladene mine."

تماشای مادر بزرگ، آن موزها، برگ های موز و سبذ بزرگ حصیری، خیلی جالب بود. ولی مادر بزرگ مرا برای انجام دادن کاری به سمت مادرم فرستاده بود. من اصرار کردم، "مادر بزرگ لطفا، اجازه بده همین طور که اینها را آماده می کنی تو را تماشا کنم". "بچه جان لجبازی نکن، کاری که به تو گفته شده را انجام بده." من فرار کردم.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend. "Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ...". "Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om", insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

روز بعد، وقتی که مادر بزرگ در حال چیدن سبزی ها در باغ بود، من یواشکی آمدم و دزدکی به موزها نگاه کردم. تقریباً همه ی آنها رسیده بودند. من نتوانستم جلوی خودم را بگیرم و یک دسته ی چهار تایی موز برداشتم. همان طور که پاورچین پاورچین به طرف در می رفتم، صدای سرفه ی مادر بزرگ را از بیرون شنیدم. من توانستم که موزها را زیر لباسم پنهان کنم و از کنار او رد شدم.

...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Neste dag, da bestemor kom for å besøke moren min, skyndte jeg meg av gårde til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klase veldig modne bananer der. Jeg tok en og gjemte den i kjolen min. Etter at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste den fort. Det var den søteste bananen jeg noensinne hadde smakt.

...

روز بعد وقتی که مادربزرگ به دیدن مادرم آمد، من با خجله به سمت خانه ی او رفتم تا بخوار دیگر میوه ها را کنیزل کنم. یک دسته موز رسیده رستی چتلی موز سبزه را نوشاندم، من یکی بزرگشتم و در لاسم پنهانش کردم. بعد از اینکه موز سبزه را نوشاندم، به پشت خانه رفتم و موز را سریع خوردم. این شیرین ترین موزی بود که تا حالا خورده بودم.

Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. "Bestemor, hvor er kurven, hvor er bananene, og hvor ... " Men det eneste svaret jeg fikk, var: "De er på det magiske stedet mitt." Det var så skuffende!

...

نه وقتی که بزرگشتم، مادربزرگ بیرون نشسته بود ولی نه خبری از سبزه بود و نه لای "مادربزرگ سبزه خاست، آن همه موز خا هستند، و خاست...". و لای چتلی او خواب "خواست". خواجی که چتلی خواجه که کرفتم این بود، آنها در یک جای خادوسی هستند. خواجی او چتلی با امید کنده بود.

دو روز بعد، مادربزرگ مرا فرستاد تا عصایش را از اتاق خواب برایش بیاورم. به محض اینکه در را باز کردم، بوی شدید موزهای رسیده به مشام خورد. در اتاق داخلی سبد حصیری جادویی بزرگ مادر بزرگ قرار داشت. سبد، خیلی خوب با یک پتوی قدیمی پوشیده شده بود. من پتو را برداشتم و آن عطر دلنشین را بوییدم.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

با صدای مادربزرگ از جا پریدم وقتی که گفت، "تو داری چه کار می کنی؟ عجله کن و عصایم را برآیم بیاور." من با عجله با عصای مادربزرگ به بیرون رفتم. مادربزرگ پرسید، "تو به چی داری می خندی؟" سوال مادربزرگ به من فهماند که من هنوز به خاطر کشف مکان جادویی مادربزرگ لبخند بر لب دارم.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: "Hva holder du på med?" "Skynd deg og ta med stokken." Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. "Hva er det du smiler for?" spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.